

лѣничи и споредъ обычай-тъ на мѣстото
стѣпи на вратѣтъ му, хванѣ го послѣ за
ръжѣтъ, исправи го, заприжѣтъ го и го
пекани на трапезѣтъ си да обѣдува съ
него наедно. И на трапезѣтъ като го у-
тѣшаваше и раздумваше за злочестинѣтъ
му, ти казуваше че е таквозъ щастіето на
войнѣтъ, най-послѣ го попыта, какво бы
го направилъ, ако бы го той побѣдилъ и
уловилъ? На Діогена, му дошелъ таквъ
единъ умъ, че за царското му достолѣ-
піе ще бѣде прилично да ся покаже без-
страшявъ въ това обстоятелство, за то и
отговорилъ, че щѣлъ да накара да го убійтъ
съ бой. “ Но азъ, рекъ султанѣтъ, вмѣ-
сто да подражаѣ твоѣтъ гордость, ще
послѣдувамъ подобръ заповѣдитъ на ва-
шего Христа, който заповѣдва непамято-
злobie. И тѣй земни отъ тогоъ когото ты
мразишь “ мирѣтъ и свободѣтъ. „ И наи-
стинѣ даде му свободѣтъ, като направи
по-напрѣдъ съ него честенъ договоръ.

Алфонсъ 5-ый.

Арагонскыйтъ царь Алфонсъ 5-й, ка-